

w sztuce wojennej biegły; jego mądre i zbawienne rady wyżej powiedzieliśmy.

*Borowice*, warowne miejsce, sławne pojmaniem Pawłuka wodza rebelizujących Kozaków w r. 1637.

*Buzin i Woronówka*, dwa warowne miejsca nad rzeką Dnieprem.

*Szmita, Medyówka, Czekryń*, miejsca niegdyś dobrze umocnione nad rzeką Taśminą.

*Kryłów*, miasto i zamek od przyrodzenia i sztuki umocnione, rzeką Taśminą oblane.

*Berdyczów*, sławny jarmarkami, klasztor księży Karmelitów w kształt twierdzy zbudowany, dawniej obronny.

*Cudnów*, blisko granie Wołynia; tu 1660 roku, dnia 17 września, książę Szeremetow z wojskiem rosyjskiem od Stanisława Potockiego i Jerzego Lubomirskiego otoczony, dnia 1 października kapitulował, wojsko broń złożyło, 300 siekier zatrzymawszy i wolny powrót do Rosyi otrzymało; mówi jednak Bandtke na kar. 41, iż pomimo obrony konwojującej załogi polskiej, Tatarzy napadli i do 30 tysięcy Rosyan zniszczyć mieli.

*Ulanów*, miasto od Sieniawskich niegdyś na osadę dla Tatarów zbudowane, z obowiązkiem odbywania służby wojennej, opowiada Sarnicki kar. 271.

Miasta i zamki w Ukrainie zadnieprskiej traktatem grzymultowskim Rosyi roku 1686 ustąpione, przez Cellaryusza przed odpadnięciem jeszcze tych krajów od Polski opisane, są następujące:

*Hudziacz*, nad rzeką Pszolą, sławny ugodą Kozaków z Polakami na dniu 16 września 1658 r. zawartą.

*Pułtawa*, nad Worską rzeką, miejsce obronne, pamiętne wielkiem zwycięstwem Piotra W. nad Karolem XII w roku 1709, dnia 8 lipca odniesionem, od którego w północnej Europie postać polityczna zmieniła się. Było tu niegdyś dziedzictwo książąt Hlińskich, jak Niesiecki w tomie II na kar. 423 opowiada.

*Batoryn*, osada ta nazwisko swe od Stefana Batorego króla wzięła, mówi Kochowski *Climacter III pag. 102*; tu Jan Kazimierz 1664 roku wojsko polskie zgromadził; po poddaniu się Kozaków zadnieprskich Rosyi, hetman ich tu miał swą stolicę.

